

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Abraxis Bioscience LLC

Strona pozwana: Comptroller General of Patents

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 lit. d) rozporządzenia w sprawie dodatkowego świadectwa ochronnego⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego w przypadku, gdy zezwolenie na obrót, o którym mowa w art. 3 lit. b) jest pierwszym pozwoleniem na wprowadzenie do obrotu jako produkt leczniczy w granicach ochrony przyznanej patentem podstawowym, a produkt jest nową postacią znanej substancji czynnej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 maja 2017 r. w sprawie T-410/16, Rami Makhlof/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 31 lipca 2017 r. przez Ramiego Makhloufa

(Sprawa C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rami Makhlof (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie T-410/16, Rami Makhlof/Rada Unii Europejskiej ECLI:EU:T:2017:349;

oraz

w drodze nowego rozstrzygnięcia:

— stwierdzenie nieważności decyzji (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r.⁽¹⁾ i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty:

— Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącego odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 Karty praw podstawowych;

— Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącego odwołanie na poparcie jego skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierał on reżimu syryjskiego;

-
- Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB ⁽²⁾, zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhlouf stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie przenosząc ciężar dowodu;
 - Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa i braku uzasadnienia w zakresie, w jakim Sąd orzekł, iż pojęcie prominentnego przedsiębiorcy było wystarczająco precyzyjne, aby umieścić wnoszącego odwołanie w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi oraz w jakim Sąd nie uzasadnił powodów, dla których twierdził, iż wnoszący odwołanie miał jakikolwiek wpływ na reżim syryjski.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125).

⁽²⁾ Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14).
